

A Raad van State (Hollandia) által 2017. október 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, I. kontra D.

(C-586/17. sz. ügy)

(2018/C 005/28)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Fellebbezők: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, I.

A fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél: D.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a) Ellentétes-e az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben értelmezett, a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozás) ⁽¹⁾ 46. cikkének (3) bekezdésével az olyan rendszer, amely szerint a menekültügyekkel foglalkozó elsőfokú közigazgatási bíróságnak a keresetről való döntés során főszabály szerint nem szabad figyelembe vennie a külföldi által a menedékjog iránti kérelemnek először az előtte folyamatban lévő eljárásban felhozott indokát?

b) Változtat-e a megítélésen, hogy valóban a menedékjog iránti kérelem új indokát adják elő, vagyis a nemzetközi védelem kérelmezésének olyan tényeken és körülményeken alapuló indokát, amely az eljáró hatóság nemzetközi védelem iránti kérelemről hozott döntését követően merült fel, vagy a menedékjog iránti kérelem elhallgatott indokát adják elő, vagyis a nemzetközi védelem kérelmezésének olyan tényeken és körülményeken alapuló indokát, amely a hatóság nemzetközi védelem iránti kérelemről hozott döntését megelőzően merült fel, és amelyről a külföldi az arról való tudomása ellenére felróható módon nem nyilatkozott már a közigazgatási eljárásban?

c) Változtat-e a megítélésen, ha a hatóságnak a nemzetközi védelem iránti első kérelemről szóló határozatával vagy ismételt kérelemről szóló határozatával szemben előterjesztett kereset keretében adják elő a menedékjog iránti kérelem indokát a menekültügyekkel foglalkozó elsőfokú közigazgatási bíróság előtt?
- 2) Az 1.a) kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Az uniós jog akadályozza-e a menekültügyekkel foglalkozó elsőfokú közigazgatási bíróságot abban is, hogy úgy határozzon, hogy a menedékjog iránti kérelem először az előtte folyamatban lévő eljárásban felhozott indokának vizsgálata érdekében új eljárásra utasítja a hivatalt a bírósági eljárás szabályos lefolytatásának biztosítása vagy ezen eljárás elfogadhatatlan késleltetésének megakadályozása érdekében?

⁽¹⁾ HL 2013. L 180., 60. o.

A Törvényszék (hatodik tanács) T-143/15. sz., Spanyol Királyság kontra Európai Bizottság ügyben 2017. július 20-án hozott ítélete ellen a Spanyol Királyság által 2017. október 9-én benyújtott fellebbezés

(C-588/17. P. sz. ügy)

(2018/C 005/29)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Spanyol Királyság (képviselő: M. J. García-Valdecasas Dorrego meghatalmazott)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság adjon helyt a jelen fellebbezésnek, és részben helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2017. július 20-i Spanyol Királyság kontra Európai Bizottság ítéletét (T-143/15, EU:T:2017:534) annyiban, amennyiben a Spanyol Királyságra kivetett azon pénzügyi korrekciót érinti, amellyel az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes olyan kiadásokat kizárják az európai uniós finanszírozásból (HL 2015. L 16., 33. o.), amelyek a Kasztília és León autonóm közösség vidékfejlesztési programjában szereplő természeti hátrányok és agrárkörnyezeti intézkedések fogalmához rendelhetők hozzá, **mégpedig a természeti hátrányokkal küzdő területeknek nyújtott támogatások részének megfelelő, összesen 1 793 798,22 euró összeget illetően;**
- a Bíróság az új ítélettel semmisítse meg a 2015. január 16-i (EU) 2015/103 bizottsági végrehajtási határozatot annyiban, amennyiben a Spanyol Királyságra kivetett azon pénzügyi korrekciót érinti, amellyel az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes olyan kiadásokat kizárják az európai uniós finanszírozásból (HL 2015. L 16., 33. o.), amelyek **a Kasztília és León autonóm közösség vidékfejlesztési programjában szereplő természeti hátrányok és agrárkörnyezeti intézkedések fogalmához rendelhetők hozzá, mégpedig a természeti hátrányokkal küzdő területeknek nyújtott támogatások részének megfelelő, összesen 1 793 798,22 euró összeget illetően.**

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A tények nyilvánvaló elferdítése

A Törvényszék a tényeket nyilvánvalóan elferdítette annyiban, amennyiben i. – amint a Spanyol Királyság a keresetlevelében rámutatott és bizonyította – a egyeztető szerv előtt megállapodás született azon alapot illetően, amelyre a pénzügyi korrekciót alkalmazni kell, és ii. a Spanyol Királyság bizonyította, hogy az olyan takarmánytermő területek, amelyekeken nincsenek állatok, hogyan kerülhetnek a vitatott intézkedések hatálya alá, és ezáltal hogyan érinthetik azokat a Bizottság által végzett korrekciók.

2. Téves jogalkalmazás a egyeztető szerv előtti megállapodások jelentőségét illetően, ami a megfelelő ügyintézés és a jóhiszemű együttműködés elve nyilvánvaló megsértésének minősül

A Törvényszék az érvelésében tévesen alkalmazta a jogot, mivel alábecsülte a Bizottság és valamely tagállam között az egyeztető szerv előtt született részleges megállapodások jelentőségét és hatékonyságát. Ráadásul a Törvényszék nyilvánvalóan megsértette a megfelelő ügyintézés és a jóhiszemű együttműködés elvét az érvelésében annak igazolásával, hogy valamely hatóság egyoldalúan és bármiféle formális magyarázat nélkül figyelmen kívül hagyhatja azon megállapodásokat, amelyekre valamely tagállammal egy egyeztetési eljárás keretében jutott, amely eljárást jogilag pontosan azzal a céllal hozták létre, hogy a Bizottság és a tagállamok között megállapodás szülessen.

3. A megtámadott ítéletben az indokolási kötelezettség megsértésén alapuló téves jogalkalmazás

A Törvényszék nem határozott a kereset III.2.3. pontjáról, amelyben az 1290/2005 rendelet⁽¹⁾ 31. cikke (2) bekezdésének, valamint az arányosság elvének a megsértésére hivatkoznak, mivel a Bizottság által a pénzügyi korrekció alkalmazásához figyelembe vett alap magában foglalta a takarmánytermő területekkel nem rendelkező, hátrányos területeknek nyújtott támogatások kedvezményezettjeit.

4. Téves jogalkalmazás az 1290/2005 rendelet 31. cikke (2) bekezdésének a terjedelmét és az arányosság elvének bírósági felülvizsgálatát illetően, valamint a megfelelő igazságszolgáltatás elvének a megsértése

A Törvényszék nem végzett bírósági felülvizsgálatot, amelyet a rendelet 31. cikkének (2) bekezdése és az arányosság elve alapján kötelessége lett volna elvégezni, és annak meghatározásában áll, hogy az állam tiszteletben tartotta-e annak bizonyításában fennálló kötelezettségét, hogy a Bizottság a jogsértés pénzügyi következményeit illetően tévesen alkalmazta a jogot. A Törvényszék a Spanyol Királyság által a Bizottság hibájának bizonyítására benyújtott bizonyítékokat sem vizsgálta.

A Törvényszék érvelése a megfelelő igazságszolgáltatás elve megsértésének minősül, mivel figyelmen kívül hagyja, hogy a Spanyol Királyság számos olyan gazdaságot meghatározott, amelyek kötelezettsége az állatállomány megszámlálása, és mivel eltér a jogvitának a felek által meghatározott tárgyától.

⁽¹⁾ A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet (már nem hatályos) (HL 2005. L 209., 1. o.).

2017. október 16-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Spanyol Királyság

(C-599/17. sz. ügy)

(2018/C 005/30)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: J. Rius és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság, mivel 2016. július 3-ig nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ tényleges vagy lehetséges megsértésének illetékes hatóságoknak történő bejelentéséről szóló, 2015. december 17-i (EU) 2015/2392 bizottsági végrehajtási irányelvnek ⁽²⁾, vagy e rendelkezésekről legalábbis nem tájékoztatta a Bizottságot, nem teljesítette az említett irányelv 13. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- a bíróság a Spanyol Királyságot kötelezze az eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az (EU) 2015/2392 bizottsági végrehajtási irányelv belső jogba való átültetésének határideje 2016. július 3-án lejárt.

⁽¹⁾ A piaci visszaélésekről, valamint a 2003/6 irányelv és a 2003/124, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 173., 1. o.).

⁽²⁾ HL 2015. L 332, 126. o.

A Högsta förvaltningsdomstolen (Svédország) által 2017. október 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Skatteverket kontra Memira Holding AB

(C-607/17. sz. ügy)

(2018/C 005/31)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Högsta förvaltningsdomstolen